

Este credința un salt în beznă?

(un comentariu al prezentării lui A.Graham Maxwell, „Faith, Evidence and Inquiry”)

12 februarie 2004

Evelyn Mangîru

Este credința un dar de la Dumnezeu? Dacă da, de ce nu o are toată lumea?

După cutremurul din Filipi, temnicerul i-a întrebat pe Pavel și Sila: „Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?” Cei doi i-au răspuns: „Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit...” Cuvântul grecesc folosit în Biblie pentru „a crede” este „pistis.” Acesta se poate traduce fie prin „a crede,” fie prin „a se încrede,” fie prin alte sinonime. Dar ni se pare ciudat să vorbim despre „neprihănirea prin încredere,” nu-i așa? Vorbim despre „neprihănirea prin credință.” În realitate, însă, este același lucru.

Eu prefer cuvântul „încredere,” deoarece sensul cuvântului „credință” s-a diluat de-a lungul anilor. Este suficient să crezi? Un dicton foarte popular din zilele noastre spune: „Toate lucrurile sunt posibile atunci când crezi.” Dar citind Epistola lui Iacov, înțelegem că o credință fără fapte nu are nici o valoare. Nu voia să spună că ești mântuit prin fapte. Voia să spună că dacă nu ai o credință autentică, nu ești pe drumul cel bun, fiindcă „și demonii cred [„pistis”]... și se înfioară” (Iacov 2:19).

Demonii au credință, dar aceasta îi îngrozește. Și este interesant de știut în ce au ei credință. Cred demonii că există Dumnezeu? Da. Recunosc ei puterea lui Dumnezeu? Da, și se înfioară. Cred ei că sfârșitul este aproape? Da. Ei știu că nu mai este decât puțină vreme. Există însă un lucru pe care demonii nu îl au - încrederea. Ei pur și simplu nu se încred în Dumnezeu. Sunt îngroziți de ceea ce ar putea să facă El cu puterea pe care o are...

Așadar, iată cum credința este folosită de multe ori cu sensul de a ști ceva. Nu ai dovezi, dar crezi. Dar nu înseamnă că dacă avem credință într-un lucru, acel lucru este adevărat.

Ați văzut doi boxeri rugându-se înainte de a începe meciul? Se roagă ca să fie protejați? Nu, se roagă ca să îl bată pe adversar. Și când unul dintre ei i-a dat o lovitură aproape mortală adversarului, reporterul l-a întrebat:

„Căruia fapt i se datorează marele tău succes?” Boxerul a răspuns: „Îmi mulțumesc lui Isus. Totul se datorează credinței mele în Dumnezeu.” Deci termenul „credință” este folosit cu multe sensuri. Cel mai mult mă nemulțumește sensul în care îl folosesc mulți teologi... Atunci când nu există argumente pentru o concepție ești îndemnat să ai credință. Așadar, când vom ajunge înaintea lui Dumnezeu și Îl vom cunoaște personal Îi vom putea spune: „Acum, că Te văd, nu mai trebuie să am credință în Tine...” Cred că Dumnezeu va fi dezamăgit să audă de la noi că nu mai avem credință în El.

Eu văd lucrurile exact invers: Cu cât Îl cunoști mai mult pe Dumnezeu, cu atât ai mai multe argumente pentru credință. Dar dacă credința înseamnă să crezi în ceva pentru care nu ai dovezi, acesta este un nonsens. De aceea prefer termenul „încredere.” Cu cât ne încredem mai mult în Dumnezeu, cu atât căpătăm mai multe dovezi pentru încrederea noastră în El. Trebuie să avem dovezi pe care să ne clădim credința. Credința este greșit înțeleasă când se reduce doar la „un sentiment profund de convingere.”

Unul din motivele pentru care prefer să traduc „pistis” prin „încredere” este că atunci când ți se cere să ai încredere, întrebi: „De ce aș avea încredere?” Cuvântul „credință” are un fel de conotație religioasă care sugerează că nu ar trebui să pui întrebări. „Ești o persoană necredincioasă dacă pui întrebări.” Dar întrebările sunt compatibile cu încrederea.

Consider că a întreba: „De ce ar trebui să cred în ceva?” este singurul mod în care putem supraviețui în această lume, mai ales știind că ne aflăm în mijlocul controversei despre caracterul lui Dumnezeu. Este El demn de încredere sau nu?

Poate că „neprihănirea prin încredere” sau „îndreptățirea prin încredere” sună ciudat, așa că voi reformula. Aș descrie planul de mântuire mai degrabă astfel: Dumnezeu îi va salva pe toți aceia care au încredere în El. Nimeni dintre cei care se încred în Dumnezeu nu va fi pierdut. Dumnezeu poate, și îi va mântui pe toți aceia care au încredere în El.

Încrederea se bazează pe experiență și pe dovezi obținute de-a lungul unei perioade de timp. Dumnezeu nu mă poate salva dacă nu am suficientă încredere în El.
